

Fiskeridirektoratet
Postboks 185, Sentrum
5804 Bergen

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2012/3801 NAK-MA-IBM
Arkivkode:
366.23

Dato:
10.05.2012

Høringsuttalelse til ”Forslag til regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø M.V. i 2012/2013”

Vi viser til brev av 30.03.2012 om forslag til regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe.

Kongekrabben er en fremmed art som vi tidligere har hatt svært lite kunnskap om miljøeffekten av. Kunnskapsgrunnlaget for denne arten har imidlertid bedret seg de siste årene, både på russisk og norsk side. Undersøkelser av miljøeffekter av kongekrabben i Varanger utført av HI, NIVA og Akvaplan-niva samsvarer godt med russiske rapporter med hensyn til at det er påvist redusert forekomst og mengde av bunndyr i områder med mye kongekrabbe. Rent spesifikt synes alle større organismer på bløtbunn med liten bevegelseevne slik som pigghuder, gravende børstemark og større muslinger å være sterkt redusert eller helt borte. I selve bunn sedimentet er tilstanden i områder med mye krabbe preget av nedsatt kvalitet med svikt i oksygentilgangen til dypere sedimentlag. Mest sannsynlig skyldes dette at krabben fjerner arter som har viktige roller i å opprettholde normale friske bunnmiljøer. Undersøkelser i Porsangerfjorden gjennom forskningsprogrammet ”Epigraph” har også avdekket store reduksjoner i bestanden av enkelte bunnlevende organismer som høyst sannsynlig er forårsaket av beiting fra kongekrabbe.

På bakgrunn av disse dataene er vi spesielt bekymret for de indre delene av Porsangerfjorden som er et foreslått som marint verneområde. De innerste bassengene i denne fjorden har, i følge Havforskningsinstituttet, en unik fauna som er spesielt sårbar for påvirkning utenfra (http://www.imr.no/nyhetsarkiv/2010/desember/arktiske_bunndyr_i_porsangerfjorden/nb-no).

I tillegg til den trusselen en høy bestand av kongekrabbe representerer for norske kystområder så vil et annet svært viktig element være at vi som nasjon utsetter andre land og deres marine områder for sekundærinroduksjoner ved at larver tas opp i ballastvann som så slippes ut i andre farvann. Risikoen for at dette vil skje øker med økende tetthet av kongekrabbe samt økende grad av skipsfart i området. Det forventes en stadig økende skipstrafikk i denne regionen de nærmeste årene noe som vil medføre at dette er et element som vil få økende grad av fokus også internasjonalt. I tillegg bør det nevnes at våre nordlige havområder er spesielt utsatt når det gjelder påvirkninger både som følge av klimaendringer og havforsuring og således bør føre- var prinsippet være ekstra førende i disse områdene.

Vi mener generelt at forvaltningsmålet for kongekrabbe bør være å holde bestanden så langt nede som overhodet mulig på bakgrunn av følgende miljøkrav:

- å redusere de negative økologiske effektene arten har på økosystemet

- å motvirke videre spredning nasjonalt
- å redusere faren for videre spredning til farvann i andre land
- å følge opp naturmangfoldloven, havressursloven, havrettskonvensjonen og konvensjonen om biologisk mangfold
- å redusere faren for ”invasjon meltdown” som åpner opp for nye introduksjoner som resultat av forstyrrelser i økosystemet (f eks introduksjon av en el flere fremmede arter, klimaendringer, havforsuring etc.).

Basert på miljøfaglige vurderinger og hensynet til biologisk mangfold mener Direktoratet for naturforvaltning at det er hensiktsmessig at det innføres følgende tiltak i hele utbredelsesområdet for kongekrabben:

- Fri fangst av all kongekrabbe, uansett kjønn og størrelse samt utkastforbud
- Opprettelse av et fond for desimeringsfangst av kongekrabbe (jf st meld nr 40 2006-2007 om forvaltning av kongekrabbe)
- Tilrettelegging for støtte til næringstiltak for kommersiell utnyttelse av større deler av bestanden (primært små krabbe inklusive hunner) (jf st meld nr 40 2006-2007 om forvaltning av kongekrabbe)
- Intensivt desimeringsfiske i indre Porsangerfjord, for å ivareta de spesielle verneverdiene der
- Gjenoppretting av den nordlige grensen for fri fangst slik den var i henhold til St.meld. nr. 40 for å redusere faren for at kongekrabben spres til Svalbard

Kvoteregulering

Vi ser det som positivt at det gjennomføres et desimeringsfiske vest for 26° Ø men er uenig i at kvotene reduseres i forhold til fjorårets kvoter. Vi hadde helst sett at kvotene var satt langt høyere med tanke på at kongekrabben er en art som står listet under kategorien ”Høy risiko for stedegent biologisk mangfold” i Norsk svarteliste 2007 utarbeidet av Artsdatabanken, og som vi i henhold til flere internasjonale avtaler burde forvalte ut fra en målsetning om å holde bestanden nede på *et lavest mulig nivå*. Vi frykter at høyere tetthet av kongekrabbe vil øke omfanget av negative effekter av krabben på økosystemet i tillegg til at det øker risikoen for videre spredning av larver via ballastvann til andre farvann. Vi mener derfor at så lenge en kvoteregulering av kongekrabbe skal videreføres så bør alle kvoter økes betraktelig, inklusive kvotene for forskningsfangst, fritidsfiske og turistfiske. Vi begrunner dette ut fra:

- St.meld. nr 40, Forvaltning av kongekrabbe, hvor *Regjeringen foreslår en overordnet målsetning om å i størst mulig grad begrense en videre spredning av kongekrabbe i norske havområder og sikre en lavest mulig bestand av kongekrabbe utenfor kommersielt fangstområde.*
- Havressurslova § 7 (forvaltningsprinsipp og grunnleggjande omsyn): *Ved forvaltninga av dei villlevande marine ressursane og det tilhøyrande genetiske materialet skal det leggjast vekt på a) ei føre-var-tilnærming i tråd med internasjonale avtalar og retningslinjer, b) ei økosystembasert tilnærming som tek omsyn til leveområde og biologisk mangfald*
- Naturmangfoldloven § 6 (generell aktsomhetsplikt): *Enhver skal opptre aktsomt og gjøre det som er rimelig for å unngå skade på naturmangfoldet, §9 (føre-var-prinsippet): Når det treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet. Foreligger en risiko for alvorlig eller irreversibel skade på naturmangfoldet, skal ikke mangel på kunnskap brukes som begrunnelse for å utsette eller unnlate å treffe forvaltningstiltak og § 10 (økosystemtilnærming og samlet belastning): En påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for.*

- Havrettskonvensjonens artikkel 196: ” Stater skal treffe alle de tiltak som er nødvendige for å hindre, begrense og kontrollere forurensning av det marine miljø som skyldes bruk av teknologier under deres jurisdiksjon eller kontroll, eller forsettelig eller utilsiktet innføring i en bestemt del av det marine miljø av fremmede eller nye arter som kan føre til betydelige og skadelige forandringer i det. ”.
- Konvensjonen om biologisk mangfold artikkel 8 h): ”Hver kontraherende Part skal så langt det er mulig og hensiktsmessig hindre innføring av, kontrollere eller utrydde fremmede arter som truer økosystemer, habitat eller arter

Avslutningsvis vil vi påpeke behovet for å overvåke også den nordlige utbredelsen av kongekrabbe, og vi håper at disse områdene også kan inngå i de årlige overvåkingstoktene for kongekrabbe for i de kommende årene.

Med hilsen

Direktoratet for naturforvaltning

Elektronisk dokumentert godkjenning, uten underskrift

Brit Veie-Rosvoll e.f.
Seksjonssjef

Ingrid Bysveen